

nogen Andeel i dette Overfsud eller have Ret til at kræve Noget deraf. Det ligger i alle Forsikringsers Natur, at, hvis der paa Forsikringen, som fra begge Sider indgaaes i Uvisshed, tjenes Noget, da er det tjent af den Forsikrende og kan ikke kræves tilbage af den Forsikrede, naar det ikke oprindeligt er betinget, at Overfsudet skal fordeles som Udbytte. Det vilde da ogsaa være høist ubilligt at give de nuværende Interessenter et Overfsud, som er tjent af forlængst afsøede og udtraadte Interessenter. Naar hele Forretningen er drevet paa Statens Bekostning, saa maa ogsaa Staten, naar Forretningen skal afluttes og det Hele liquideres, kunne tage, hvad der ved Liquidationen bliver tilovers. Det er dens, og de nuværende Interessenter have intet Krav derpaa; disse vilde desuden til den Tid, da der kunde blive Tale om at udbetale Overfsudet, for største Delen være forsvundne. Lad derfor dette Overfsud gaae over til den nye Anstalt, som derved bliver istand til at nedsætte sine Tarifer; derved giver man de nuværende Interessenter en ny Fordeel, thi disse ere contractmæssigt forpligtede til at svare de Præmier, de nu betale. Ved Lovforslagets sidste Paragraph indrømmer man, at de faae en Nedsættelse, som væsentligt forsvares og begrundes derved, at det paa de højere Præmier indvundne Overfsud gaar over til den nye Anstalt. Naar man taler om, at de faae en mindre Sikkerhed, idet Tariferne blive forandrede, saa vil jeg sige, at Interessenterne ikke have noget som helst Krav paa at beholde den Sikkerhed, der ligger i de nuværende højere Tarifer; thi der er ikke Noget i Planerne og Bestemmelserne for de nu bestaaende Anstalter, der forhindrer disse fra med Regjeringens Samtykke — uden at de forøvrigt forandre deres hele Stilling — at nedsætte Tariferne, hvorved altsaa det Samme vilde indtræde, som indtræder, naar den nuværende Anstalt udvider sig og samtidig med Udvidelsen nedsætter Tariferne. Jeg tror altsaa, at der er fuldkommen god Grund til for det Første, som jeg før udviklede, at lade Formuesælleskabet mellem de pligtige og frivillige Interessenter vedblive, og for det Andet at lade indtræde Formuesælleskab mellem den nuværende

Anstalt og den udvidede, som ifølge denne Lov skal træde i Kraft, idet der gives de allerede Interesserede fuldstændigt Bederlag for, hvad de kunde synes at tabe, og giver de frivillige Interessenter et meget betydeligt Bederlag for, at Præmierne af Hensyn til de pligtige Indfsud maa skee maa sættes en lille Smule højere, end det ellers var nødvendigt. Naar der er Spørgsmaal om, hvad der i Fremtiden kan blive Følgen, da er det klart, at, ligesom de nuværende Interessenter ikke have noget Krav paa, at Præmierne skulle nedsættes for deres Vedkommende, idet de have indgaaet bindende Contract, saaledes har Anstalten paa den anden Side heller ikke paa nogen Maade Ret til i sin Tid, naar den maatte finde, at den har regnet uheldigt og anvendt for lave Præmier, at forøge Præmierne for de Interessenter, som allerede ere indtraadte og have afluttet Contract paa Grundlag af lavere Præmier. Det følger af sig selv, at Forsikringen bliver staaende paa det Grundlag, hvorpaa den er indgaaet, men det er desuden udtrykkeligt sagt i et af Udvalget til § 19 stillet Endringsforslag. Det er paa Grund af, hvad jeg saaledes har anført, at Udvalgets Fleertal har været enigt i ikke at adskille sig fra Lovudkastet.

David: Jeg skal ikke forsøge paa at følge de Betragtninger, som den ærede Ordfører nu sidst fremkom med, thi jeg tror, at det let vilde kunne føre os ind i Dunkelheder, som vilde gøre hans Foredrag endnu mindre lyst, end jeg tillader mig at troe, at det har været. Der er saaledes kun et Par — som jeg opfattede dem — meget bestemt fremsatte Paastaaender af den ærede Ordfører, som jeg med nogle faa Ord skal imødegaae. Den ene var den, at han sagde, at Traditionen i Finantsministeriet talte for, at de Formuer, der tilhøre de forskjellige nu bestaaende Anstalter, betragtes som et samlet Hele. Jeg tilstaaer, at det har overrasket mig at høre dette. Jeg tror nemlig ogsaa at hende til Traditionen i Finantsministeriet, og jeg tør med Bestemthed sige, at, dersom Traditionen har været den af den ærede Ordfører angivne, saa har der ialfald været nogle Huller i denne